

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1968

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
88

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

Α.Ν. 366. Περί κυρώσεως της Διεθνούς Συμβάσεως «περί των υποχρεώσεων του έφοπλιστού εν περιπτώσει άσθενείας, άτυχήματος ή θανάτου των ναυτικών». . . . 1

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Περί χρηματοδοτήσεως ξενοδοχειακών επιχειρήσεων υπό των Έμπορικών Τραπεζών και των Τραπεζών Έπενδύσεων, προποιοτήσεως και συμπληρώσεως άποφ. της Ν. Ε. (συν. 4422/130.7.66, 1451/9) 19.4.67 και 1486/8-20.1.68 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 366

(1)

Περί κυρώσεως της Διεθνούς Συμβάσεως «περί των υποχρεώσεων του έφοπλιστού εν περιπτώσει άσθενείας, άτυχήματος ή θανάτου των ναυτικών».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει του Πρωτέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπαφασίσταμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον 1.

1. Κυρούται και έχει ισχύν νόμου, ή υπό αριθ. 55 Διεθνής Σύμβασις «περί υποχρεώσεων του έφοπλιστού εν περιπτώσει άσθενείας, άτυχήματος ή θανάτου του ναυτικού», υπογραφείσα εν Γενεύη την 6ην Οκτωβρίου 1936 και της οποίας το κείμενον εις την αγγλικήν και ή μετάφρασις εις την ελληνικήν παρατίθενται εν τέλει του παρόντος Νόμου.

2. Έξαιρούνται των διατάξεων του παρόντος Νόμου και της δι' αυτού κυρουμένης συμβάσεως:

α) Τα πρόσωπα τα άπασχολούμενα επί πλοίων δια λογαριασμόν εργοδότην άλλου και ουχί του έφοπλιστού.

β) Τα πρόσωπα τα άπασχολούμενα αποκλειστικώς εις τούς λιμένας, εις την έπισκευήν, τον καθαρισμόν ή την φόρτωσιν ή εκφόρτωσιν των πλοίων.

γ) Τα μέλη της οίκογενείας του έφοπλιστού.

δ) Οί πλοηγοί.

Άρθρον 2.

1. Αί υποχρεώσεις του έφοπλιστού δεν έχουν έφαρμογήν ως προς την άσθενείαν ούτε ως προς τον θάνατον τον ήφαιλόμενον χμέσως εις την άσθενείαν, όσάκις ό ναυτικός, καλούμενος προς τούτο, άρνείται να υποβληθώ εις ιατρικήν εξέταση κατά την σύναψιν της συμβάσεως ναυτολογήσεως.

1. Περί του γεγονότος τούτου γίνεται μνεία εν τῷ ναυτολογίῳ τοῦ πλοίου διὰ πράξεως τῆς ναυτολογούσης ἀρχῆς υπογραφομένης παρ' αὐτῆς, τοῦ έφοπλιστοῦ ή τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου του και τοῦ ναυτικοῦ.

Άρθρον 3.

1. Εν περιπτώσει άσθενείας, άτυχήματος ή θανάτου μέλους του πληρώματος, ό πλοίαρχος τῆς συμπράξει και δύο ἀξιωματικῶν, ή, εν ἐλλείψει αὐτῶν, δύο ἄλλων μελῶν τοῦ πληρώματος, συντάσσει ἐκδελτιν ἀπογραφῆς τῶν εν τῷ πλοίῳ καταλειφθέντων πραγμάτων, διαφυλάττει δὲ και παραδίδει ταῦτα μετὰ ἀντιγράφου τῆς ἐκθέσεως ἀπογραφῆς, ἅμα τῷ κατάπλω, εις τὴν Λιμενικὴν ή Προξενικὴν Ἀρχήν, ήτις, μεριμνᾷ διὰ τὴν ἀποστολὴν τούτων εις τοὺς δικαιοῦχους. Δυναμένη, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ πραγμάτων ὑποκειμένων εις ταχέαν εἰσφοράν ή συντρέχει ἄλλος ἀποχρῶν λόγος, νὰ ἐκποιήσῃ ταῦτα ὑπὲρ τῶν δικαιοῦχων. Τὸ τίμημα παρακατατίθεται εις τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον, περιέρχεται δὲ εις τὴν περιουσίαν αὐτοῦ μετὰ διετίαν ἀπὸ τῆς καταθέσεως, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸ διάστημα τούτο δὲν ἤθελεν ζητηθῆ.

2. Ἐὰν τὰ εὑρεθέντα πράγματα εἶναι ἐπικίνδυνα εις τὴν υἰείαν τῶν ἐπιβαίνόντων καταστρέφονται, γινομένης μνείας περὶ τούτου εν τῇ ἐκθέσει ἀπογραφῆς.

Άρθρον 4.

Ό παρὼν Νόμος και ή δι' αὐτοῦ κυρουμένη σύμβασις δεν θίγουν τὴν κειμένην περὶ εὐθύνης τῶν έφοπλιστῶν εις περιπτώσειν άτυχήματος εν τῇ ἐργασίᾳ νομοθεσίαν, τὰς σχετικὰς πρὸς τὸ άτύχημα και τὴν άσθενείαν διατάξεις τοῦ Κώδικος Ἰδιωτικοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου ὡς και ἀποφάσεις, ἔθιμα ή συφωνίας μεταξὺ έφοπλιστῶν και ναυτικῶν, ἐφ' ὅσον ἐξασφαλίζουν ὅρους εὐνοϊκωτέρους τῶν εν τῇ κυρουμένη συμβάσει προβλεπομένων πλην τῶν περιπτώσεων διὰ τὰς ὁποίας θάσει τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ἐπιτρέπεται διαφορετικὴ ρύθμισις

παρά τῆς Ἑθνικῆς Νομοθεσίας καὶ αἱ ὁποῖαι παραμένουν ἰσχυραί.

Ἄρθρον 5.

Ὁ παρὼν Νόμος καὶ ἡ δι' αὐτοῦ κυρουμένη σύμβασις ἄρχονται ἰσχύοντες δώδεκα μῆνας ἀπὸ τῆς καταχωρηθῆ εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Ἑργασίας ἢ ἐπικύρωσις τῆς συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1968

Ἐν Ὄνόματι τοῦ Βασιλέως

**Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΖΩΙΤΑΚΗΣ**

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

**Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ, ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟ-
ΚΙΑΣ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΤΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΠΑΠΑ-
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ,
ΕΥΣΤΑΘ. ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΣ, ΛΘ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ, ΣΠ.
ΛΙΖΑΡΔΟΣ, ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΙΡΗΣ.**

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1968

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΩΝ. ΚΑΛΑΜΠΟΚΙΑΣ

Convention concerning the Liability of the Shipowner in Case of Sickness, Injury or Death of Seamen.

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Twenty-first Session on 6 October 1936, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the liability of the shipowner in case of sickness, injury or death of seamen, which is included in the second item on the agenda of the Session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-fourth day of October of the year one thousand nine hundred and thirty-six the following Convention, which may be cited as the Shipowners' Liability (Sick and Injured Seamen) Convention, 1936 :

Article 1.

1. This Convention applies to all persons employed on board any vessel, other than a ship of war, registered in a territory for which this Convention is in force and ordinarily engaged in maritime navigation.

2. Provided that any Member of the International Labour Organisation may in its national laws or regulations make such exceptions as it deems necessary in respect of

- a) persons employed on board,
- i) vessels of public authorities when such vessels are not engaged in trade;
- ii) coastwise fishing boats;
- iii) boats of less than twenty-five tons gross tonnage;
- iv) wooden ships of primitive build such as dhows and junks;
- b) persons employed on board by an employer other than the shipowner;
- c) persons employed solely in ports in repairing, cleaning, loading or unloading vessels;
- d) members of the shipowner's family;
- e) pilots.

Article 2.

1. The shipowner shall be liable in respect of
a) sickness and injury occurring between the date specified in the articles of agreement for reporting for duty and the termination of the engagement;

b) death resulting from such sickness or injury;

2. Provided that national laws or regulations may make exception in respect of

a) injury incurred otherwise than in the service of the ship;

b) injury or sickness due to the wilful act, default or misbehaviour of the sick, injured or deceased person;

c) sickness or infirmity intentionally concealed when the engagement it entered into.

3. National laws or regulations may provide that the shipowner shall not be liable in respect of sickness, or death directly attributable to sickness, if at the time of the engagement the person employed refused to be medically examined.

Article 3.

For the purpose of this Convention, medical care and maintenance at the expense of the shipowner comprises;

a) medical treatment and the supply of proper and sufficient medicines and therapeutical appliances; and

b) board and lodging.

Article 4.

1. The shipowner shall be liable to defray the expense of medical care and maintenance until the sick or injured person has been cured, or until the sickness or incapacity has been declared of a permanent character.

2. Provided that national laws or regulations may limit the liability of the shipowner to defray the expense of medical care and maintenance to a period which shall not be less than sixteen weeks from the day of the injury or the commencement of the sickness.

3. Provided also that, if there is in force in the territory in which the vessel is registered a scheme applying to seamen of compulsory sickness insurance, compulsory accident insurance or workmen's compensation for accidents, national laws or regulations may provide.

a) that a shipowner shall cease to be liable in respect of a sick or injured person from the time at which that person becomes entitled to medical benefits under the insurance or compensation scheme.

b) that the shipowner shall cease to be liable from the time prescribed by law for the grant of medical benefits under the insurance or compensation scheme to the beneficiaries of such schemes, even when the sick or injured person is not covered by the scheme in question, unless he is excluded from the scheme by reason of any restriction which affects particularly foreign workers or workers not resident in the territory in which the vessel is registered.

Article 5.

1. Where the sickness or injury results in incapacity for work the shipowner shall be liable.

a) to pay full wages as long as the sick or injured person remains on board;

b) if the sick or injured person has dependants, to pay wages in whole or in part as prescribed by national laws or regulations from the time when he is landed until he has been cured or the sickness or incapacity has been declared of a permanent character.

2. Provided that national laws or regulations may limit the liability of the shipowner to pay wages in whole or in part in respect of a person no longer on board to a period which shall not be less than sixteen

weeks from the day of the injury or the commencement of the sickness.

3. Provided also that, if there is in force in the territory in which the vessel is registered a scheme applying to seamen of compulsory sickness insurance, compulsory accident insurance or workmen's compensation for accidents, national laws or regulations may provide.

a) that a shipowner shall cease to be liable in respect of a sick or injured person from the time at which that person becomes entitled to cash benefits under the insurance or compensation scheme;

b) that the shipowners shall cease to be liable from the time prescribed by law for the grant of cash benefits under the insurance or compensation scheme to the beneficiaries of such schemes, even when the sick or injured person is not covered by the scheme in question, unless he is excluded from the scheme by the reason of any restriction which affects particularly foreign workers or workers not resident in the territory in which the vessel is registered.

Article 6.

1. The shipowner shall be liable to defray the expence of repatriating every sick or injured person who is landed during the voyage in consequence of sickness or injury.

2. The port to which the sick or injured person is to be returned shall be

a) the port at which he was engaged; or
b) the port at which the voyage commenced; or
c) a port in his own country or the country to which he belongs; or

d) another port agreed upon by him and the master or shipowner, with the approval of the competent authority.

3. The expense of repatriation shall include all charges for the transportation, accommodation and food of the sick or injured person during the journey and his maintenance up to the time fixed for his departure.

4. If the sick or injured person is capable of work, the shipowner may discharge his liability to repatriate him by providing him with suitable employment on board a vessel proceeding to one of the destinations mentioned in paragraph 2 of this Article.

Article 7.

1. The shipowner shall be liable to defray burial expenses in case of death occurring on board, or in case of death occurring on shore if at the time of his death the deceased person was entitled to medical care and maintenance at the shipowner's expense.

2. National laws or regulations may provide that burial expenses paid by the shipowner shall be reimbursed by an insurance institution in cases in which funeral benefit is payable in respect of the deceased person under laws or regulations relating to social insurance or workmen's compensation.

Article 8.

National laws or regulations shall require the shipowner or his representative to take measures for safeguarding property left on board by sick, injured or deceased persons to whom this Convention applies.

Article 9.

National laws or regulations shall make provision for securing the rapid and inexpensive settlement of disputes concerning the liability of the shipowner under this Convention.

Article 10.

The shipowner may be exempted from liability under

Article 4, 6 and 7 of this Convention in so far as such liability is assumed by the public authorities.

Article 11.

This Convention and national laws or regulation relating to benefits under this Convention shall be so interpreted and enforced as to ensure equality of treatment to all seamen irrespective of nationality, domicile or race.

Article 12.

Nothing in this Convention shall affect any law, award, custom or agreement between shipowners and seamen which ensures more favourable conditions than those provided by this Convention.

Article 13.

1. In respect of the territories referred to in Article 35 of the Constitution of the International Labour Organisation, each Member of the Organisation which ratifies this Convention shall append to its ratification a declaration stating

a) the territories in respect of which it undertakes to apply the provisions of the Convention without modification.

b) the territories in respect of which it undertakes to apply the provisions of the Convention subject to modifications, together with details of the said modifications.

c) the territories in respect of which the Convention is inapplicable and in such cases the grounds on which it is inapplicable;

d) the territories in respect of which it reserves its decision.

2. The undertakings referred to in sub-paragraphs (a) and (b) of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and shall have the force of ratification.

3. Any Member may by a subsequent declaration cancel in whole or in part any reservations made in its original declaration in virtue of subparagraphs (b), (c) or (d) of paragraph 1 of this Article.

Article 14.

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 15.

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 16.

As soon as the ratifications of two Members of the International Labour Organisation have been registered, the Director-General of the International Labour Office shall so notify all the members of the International Labour Organisation. He shall likewise notify them of the registration of ratifications which may be communicated subsequently by other Members of the Organisation.

Article 17.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force,

by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 18.

At the expiration of each period of ten years after the coming into force of this Convention, the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall consider the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 19.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or part, then, unless the new Convention otherwise provides.

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 17 above, if and when the new revising Convention shall have come into force.

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 20.

The French and English texts of this Convention shall both be authentic.

Σύμβασις 55.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ θανάτου τῶν ἐργατῶν θαλάσσης.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνoῦς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας.

Συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἑργασίας, καὶ συνελθούσα αὐτῇ τὴν ἡμέραν Ὀκτωβρίου 1936 εἰς τὴν εἰκοστὴν πρώτην αὐτῆς σύνοδον.

Ἀφ' οὗ ἀπεφάσισεν τὴν ἀποδοχὴν διαφόρων προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, ἀτυχήματος ἢ θανάτου τῶν ἐργατῶν θαλάσσης, ζήτημα περιλαμβανόμενον εἰς τὸ δεύτερον θέμα τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου.

Ἀφ' οὗ ἀπεφάσισεν ὅτι αἱ προτάσεις αὗται δεόν νὰ λάβουν τὸν τύπον διεθνoῦς Συμβάσεως.

Ἀποδέχεται σήμερον, εἰκοστὴν τετάρτην Ὀκτωβρίου χίλια ἑνεακόσια τριάντα ἑξή την ὡς ἔπεται Σύμβασιν ἣτις ἀποκαλεῖται Σύμβασις περὶ ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος εἰς ἐργάτας θαλάσσης, 1936.

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς πᾶν πρόσωπον ἀπασχολούμενον ἐπὶ πλοίου, οὐχὶ πολεμικοῦ, νηολογημένου εἰς ἕδαφος διὰ τὸ ὁποῖον ἰσχύει ἡ παρούσα Σύμβασις καὶ πραγματοποιούντος συνήθως θαλασσίαν ναυσιπλοΐαν.

2. Ἐν τούτοις πᾶν Μέλος τῆς Διεθνoῦς Ὁργανώσεως τῆς Ἑργασίας δύναται νὰ προβλέπῃ ἐν τῇ ἐθνικῇ αὐτοῦ νομοθε-

σίᾳ οἰαδήποτε ἐξαιρέσεις ἤθελε κρίνει ἀναγκαίως ὅσον ἀφορᾷ:

α) Τὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολούμενα ἐπὶ:

1ον) Πλοίων ἀνηκόντων εἰς δημοσίαν ἀρχήν, ὅσκις τὰ ἐν λόγῳ πλοία δὲν ἔχουν ἐμπορικὸν προορισμόν.

2ον) Πλοίων παρακτίου ἀλιείας.

3ον) Πλοίων ἀκχωρίστου χωρητικότητος κατωτέρως τῶν 25 κόρων.

4ον) Ευλίων πλοίων πρωτογόνου κατασκευῆς εἰς τὰ ἀρχαῖα ἱστοφόρα καὶ τὰ συνικὰ ἱστοφόρα (JONQUES).

β) Τὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολούμενα ἐπὶ πλοίων διὰ λογαριασμόν ἐργοδότη ἄλλου καὶ οὐχὶ τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

γ) Τὰ πρόσωπα τὰ ἀπασχολούμενα ἀποκλειστικῶς εἰς τοὺς λιμένας, εἰς τὴν ἐπισκευήν, τὸν καθαρισμὸν ἢ τὴν ρύθωσιν ἢ ἐκρύπτωσιν τῶν πλοίων.

δ) Τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

ε) Τοὺς πλοηγούς.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐφοπλιστοῦ δεόν νὰ καλύπτουν τοὺς κινδύνους:

α) Ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἐπέλθει μεταξὺ τῆς ἐν τῇ συμβάσει ναυτικῆς ἐργασίας, ὀριζομένης ἡμερομηνίας διὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ὑπηρεσίας καὶ λήξιν αὐτῆς.

β) Θανάτου προκύπτοντος ἐκ τῆς αὐτῆς ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος.

2. Ἐν τούτοις ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ ἐξαιρέσεις:

α) Δι' ἀτύχημα μὴ ἐπισυμβαῖνον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐπὶ τοῦ πλοίου ὑπηρεσίας.

β) Δι' ἀτύχημα ἢ ἀσθένειαν ἐφ' ὅσον ὁφείλονται εἰς πρᾶξιν ἐκ προθέσεως ἢ ἐκούσιον σφάλμα ἢ εἰς ἀνάρμοστον διαγωγὴν τοῦ ἀσθενoῦς, τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ ἀποθινόντος.

γ) Δι' ἀσθένειαν ἢ ἀναπηρίαν ἀποκρυβεῖσθαι ἐκούσιως κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς προσλήψεως.

3. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ ὅτι αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἐφοπλιστοῦ δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς τὴν ἀσθένειαν οὐδὲ ὡς πρὸς τὸν θάνατον τὸν ὁφειλόμενον ἀμέσως εἰς τὴν ἀσθένειαν, ὅσκις τὸ ἀπασχολούμενον πρόσωπον ἀρνεῖται νὰ ὑποβληθῇ εἰς ἰατρικὴν ἐξέτασιν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς συνάψεως τῆς συμβάσεως ἐργασίας.

Ἄρθρον 3.

Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως ἡ εἰς ἕαρος τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἀντίληψις περιλαμβάνει:

α) Τὴν ἰατρικὴν περίθαλψιν καὶ τὴν χορήγησιν τῶν φαρμάκων καὶ ἄλλων θεραπευτικῶν μέσων εἰς ποιότητα καὶ ποσότητα ἐπαρκεῖς.

β) Τὴν διατροφὴν καὶ στέγασιν.

Ἄρθρον 4.

1. Ἡ ἀντίληψις δεόν νὰ ἐκρύνη τὸν ἐφοπλιστὴν, μέχρις ἰάσεως τοῦ ἀσθενoῦς ἢ τοῦ τραυματίου ἢ μέχρι διαπιστώσεως τοῦ διαρκoῦς χαρακτῆρος τῆς ἀσθενείας τῆς ἀνικανότητος.

2. Ἐν τούτοις ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ ὅτι ἡ εἰς ἕαρος τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἀντίληψις δύναται νὰ περιορίζεται εἰς χρονικὴν περίοδον ἣτις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τῶν δέκα ἐξ ἑβδομάδων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐναρξέως τῆς ἀσθενείας.

3. Ἐφ' ὅσον ἐξ ἄλλου, ὑπάρχει καὶ ἰσχύει διὰ τοὺς ἐργάτας θαλάσσης, τῆς χώρας ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι νηολογημένον, σύστημα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ συστήμα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἀτυχημάτων ἢ σύστημα ἀποζημιώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ:

α) Ὅτι ὁ ἐφοπλιστὴς παύει εὐθυνόμενος ἐναντι ἀσθενoῦς ἢ τραυματίου, ἐφ' ἧς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον δικαιούται ἰατρικῆς ἀντιλήψεως δυνάμει τοῦ συστήματος ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως.

β) "Ότι ὁ ἐφοπλιστὴς παύει εὐθιγόμενος ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἥτις ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ νόμου διὰ τὴν χορήγησιν ἱατρικῆς ἀντιλήψεως δυνάμει τοῦ συστήματος ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων τοῦ ἐν λόγῳ συστήματος καὶ ὅταν ἀκόμη αὐτὸς ὁ ἀσθενὴς ἢ τραυματισθεὶς δὲν καλύπτεται ὑπὸ τοῦ συστήματος τούτου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι δὲν ἀποκλείεται λόγῳ οἰασθήποτε περιοριστικῆς διατάξεως ἀφορώσης ἰδίᾳ τοῦς ἀλλοδαποὺς ἐργαζομένους ἢ τοὺς ἐργαζομένους τοὺς μὴ διακρινόμενους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι νηολογούμενον.

"Αρθρον 5.

1. "Όσῳκις ἡ ἀσθένεια ἢ τὸ ἀτύχημα συνεπάγεται ἀνικνόντητα δι' ἐργασίαν, ὁ ἐφοπλιστὴς δεόν νὰ καταβάλῃ :

α) "Όλοκληρον τὸ ἡμερομίσθιον, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας παραμένει ἐπὶ τοῦ πλοίου.

β) "Όλοκληρον τὸ ἡμερομίσθιον ἢ τμημα αὐτοῦ, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας, ἀπὸ τῆς στιγμῆς τῆς ἀποβιβάσεως ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας ἔχει οἰκογενειακὰς ὑποχρεώσεις, μέχρις ἰάσεως αὐτοῦ ἢ μέχρις ὅτου διαπιστωθῇ ὅτι ἡ ἀσθένεια ἢ ἡ ἀνικηρία δεόν νὰ χαρακτηρισθῶν ὡς διαρκεῖς.

2. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται ἐν τούτοις νὰ περιορίσῃ τὴν εὐθιγὴν τοῦ ἐφοπλιστοῦ ὡς πρὸς τὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει καταβολὴν τοῦ ἡμερομισθίου, εἰς πρόσωπον τὸ ὁποῖον ἔχει ἀποβιβάσθῃ τοῦ πλοίου, ἐντὸς χρονικῆς περιόδου οὐχὶ μικρότερης τῶν 16 ἐβδομάδων τοῦλάχιστον, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος ἢ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀσθενείας.

3. Ἐφ' ὅσον ἄλλως τε ὑπάρχει σύστημα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἀσθενείας ἢ σύστημα ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως ἀτυχημάτων ἢ σύστημα ἀποζημιώσεως τῶν ἀτυχημάτων ἐργασίας ἰσχύον διὰ τοὺς ἐργάτας θαλάσσης εἰς τὸ ἐδάφος ὅπου ἔχει νηολογηθῇ τὸ πλοῖον, ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ :

α) "Ότι ὁ ἐφοπλιστὴς παύει εὐθιγόμενος ἐναντι τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ τραυματίου, ἐφ' ἧς τὸ ἐν λόγῳ πρόσωπον δικαιούται παροχῶν εἰς χρῆμα, δυνάμει συστήματος ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως.

β) "Ότι ὁ ἐφοπλιστὴς παύει εὐθιγόμενος ἐφ' ἧς ὁ νόμος προβλέπει περὶ χορηγήσεως παροχῶν εἰς χρῆμα δυνάμει συστήματος ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως τῶν δικαιούχων τοῦ συστήματος τούτου, καὶ ὅταν ἀκόμη ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας δὲν καλύπτεται αὐτός, ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ συστήματος, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι οἱ ἐν λόγῳ δικαιούχοι δὲν ἀποκλείονται τούτου, λόγῳ οἰασθήποτε περιοριστικῆς διατάξεως ἀφορώσης ἰδίᾳ τοὺς ἀλλοδαποὺς ἐργαζομένους ἢ τοὺς ἐργαζομένους τοὺς μὴ διακρινόμενους ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅπου τὸ πλοῖον εἶναι νηολογούμενον.

"Αρθρον 6.

1. Ὁ ἐφοπλιστὴς βαρύνεται μὲ τὰ ἐξῆς ἐπαναπατρισμοῦ παντὸς ἀσθενοῦς ἢ τραυματίου ἀποβιβαθέντος κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ, λόγῳ ἀσθενείας ἢ ἀτυχήματος.

2. Ὁ λιμὴν ἐπαναπατρισμοῦ δεόν νὰ εἶναι :

α) Ἡ ὁ λιμὴν τῆς προσλήψεως.

β) Ἡ ὁ λιμὴν τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου.

γ) Ἡ λιμὴν εὐρισκόμενος εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ τραυματίου ἢ εἰς τὴν χώραν ἐξ ἧς προέρχεται ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας.

δ) Ἡ ἄλλος λιμὴν ὀριζόμενος διὰ συμφωνίας μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς τοῦ ἐνδιαφερομένου καὶ ἀφ' ἑτέρου τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, τῇ ἐγκρίσει τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς.

3. Τὰ ἐξῆς τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ, δεόν νὰ περιλαμβάνουν ἑλὸς τὰς δαπάνας τὰς σχετικὰς πρὸς τὴν μεταφοράν, τὴν στέγαν καὶ τὴν διατροφήν τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ τραυματίου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ταξιδίου ὡς καὶ τὰς δαπάνας συντηρήσεως τοῦ ἀσθενοῦς ἢ τοῦ τραυματίου, μέχρι τῆς ὀρισμένης διὰ τὴν ἀναχώρησιν του ἡμέρας.

4. Ἐφ' ὅσον ὁ ἀσθενὴς ἢ ὁ τραυματίας εἶναι ἱκανὸς δι' ἐργασίαν, ὁ ἐφοπλιστὴς δύναται νὰ ἀπαλλάσσεται τῆς εἰς ἐν-

ρος τοῦ παροχῆς ἐπαναπατρισμοῦ προηγουμένων εἰς αὐτὸν κατάλληλον ἀπαχολήσιν ἐπὶ πλοίου κατευθυνομένου εἰς ἕνα τῶν ἐν τῇ 2^ῃ παραγράφῳ τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, προβλεπομένων λιμένων.

"Αρθρον 7.

1. Ὁ ἐφοπλιστὴς δεόν νὰ ἐκρύνεται μὲ τὰ ἐξῆς κηδεύας, ἐν περιπτώσει θανάτου ἐπελθόντος ἐν πλοῖ ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου ἐπελθόντος εἰς τὴν ξηράν, ὅσῳκις ὁ θανὼν ἔχει ἀξίωσιν κατὰ τὴν στιγμήν τοῦ θανάτου του, ἐπὶ τῆς εἰς ἕνα τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἀντιλήψεως.

2. Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δύναται νὰ προβλέπῃ τὴν, μέτω ἀσφαλιστικοῦ τινὸς ὀργανισμοῦ πληρωμῆν, τῶν ἐκρυνουσῶν τὸν ἐφοπλιστὴν δαπανῶν, ὅσῳκις τὸ σύστημα τῆς κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως ἢ ἀποζημιώσεως συνεπάγεται παροχὴν δι' ἐξῆς κηδεύας.

"Αρθρον 8.

Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δεόν νὰ ἀπαιτῇ παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του ὅπως λαμβάνη μέτρα διὰ τὴν διαφυλάξιν τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου καταλειφθέντων πραγμάτων ὑπὸ τοῦ ἀσθενοῦς, τοῦ τραυματίου ἢ τοῦ θανόντος περὶ ὧν ἡ παρούσα Σύμβασις.

"Αρθρον 9.

Ἡ ἐθνικὴ νομοθεσία δεόν νὰ προβλέπῃ πρὸς ἐξασφάλισιν ταχέως καὶ ὀλιγοδαπάνου λύσεως τῶν ἀμφισβητήσεων αἱ ὁποῖαι δύναται νὰ προκύβουν ἐκ τῶν, δυνάμει τῆς παρούσης Συμβάσεως, ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

"Αρθρον 10.

Ὁ ἐφοπλιστὴς δύναται νὰ ἐξαίρηται τῶν ὑποχρεώσεων περὶ ὧν τὰ ἀρθρα 4, 6 καὶ 7 τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἐν ᾧ μέτρῳ ἔχουν αὐταὶ ἀναληφθῇ ὑπὸ τῶν δημοσίων ἀρχῶν.

"Αρθρον 11.

Ἡ παρούσα Σύμβασις ὡς καὶ αἱ ἐθνικαὶ νομοθεσίαι, εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς δυνάμεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ὀφειλόμενας παροχάς, δεόν νὰ ἐρμηνεύωνται καὶ νὰ ἐφαρμόζωνται, κατὰ τρόπον ἐξασφαλίζοντα ἰσότητά δικαιωμάτων εἰς πάντας τοὺς ἐργάτας θαλάσσης ἄνευ διακρίσεως ἐθνικότητος διαμονῆς ἢ φυλῆς.

"Αρθρον 12.

Ἡ παρούσα Σύμβασις δὲν εἶναι παντάπασιν νόμος, ἀπόφασις, ἐθιμὸν ἢ συμφωνίαν μεταξὺ ἐφοπλιστῶν καὶ ἐργατῶν θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ἐξασφαλίζουν ὅρους εὐνοϊκωτέρους τῶν, ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, προβλεπομένων.

"Αρθρον 13.

1. Εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰ ἐδάφη περὶ ὧν τὸ ἀρθρον 35 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Διεθνούς Ὁργανώσεως τῆς Ἐργασίας, πᾶν Μέλος τῆς Ὁργανώσεως ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν δεόν νὰ συνοδεύῃ τὴν ἐπικυρώσιν του διὰ δηλώσεως καθύστερως γνωστά :

α) Τὰ ἐδάφη εἰς τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόσῃ ἄνευ τροποποιήσεων τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως.

β) Τὰ ἐδάφη εἰς τὰ ὁποῖα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς διατάξεις τῆς Συμβάσεως, μετὰ τροποποιήσεων καὶ εἰς τί συνίστανται αἱ ἐν λόγῳ τροποποιήσεις.

γ) Τὰ ἐδάφη εἰς τὰ ὁποῖα ἡ Σύμβασις καθίσταται ἀνεφάρμοστος καὶ ἐν τῷ αὐτῷ περιπτώσει τοὺς λόγους οἵτινες τὴν καθίσταν ἀνεφάρμοστον.

δ) Τὰ ἐδάφη διὰ τὰ ὁποῖα ἐπιφυλάσσεται νὰ ἀποφασίσῃ.

2. Αἱ εἰς τὰ ἐδάφη α' καὶ β' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἀρθροῦ μνημονευόμεναι ὑποχρεώσεις, θεωροῦνται μέρος ἀναπόσπαστον τῆς ἐπικυρώσεως καὶ ἐπικυροῦνται τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα.

3. Πᾶν Μέλος δύναται διὰ νεωτέρως δηλώσεως νὰ παραιτῇται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν, εἰς τὴν προηγουμένην αὐτοῦ δη-

λῶσιν καὶ δυνάμει τῶν ἐδαφίων δ', γ' ἢ δ' τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀναφερομένων ἐπιφυλάξιον.

Ἄρθρον 14.

Αἱ ἐπίτημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἀνακοινούνται πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται.

Ἄρθρον 15.

1. Ἡ παρούσα Σύμβασις δεσμεύει μόνον τὰ Μέλη τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας ὧν ἡ ἐπικύρωσις ἔχει καταχωρισθῇ εἰς τὸ Διεθνoῦς Γραφεῖον Ἐργασίας.

2. Τίθεται ἐν ἰσχύϊ δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων δύο Μελῶν.

3. Ἀκολούθως ἡ Σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα δι' ἕκαστον Μέλος δώδεκα μῆνας ἀπ' ἧς καταχωρισθῇ ἡ ἐπικύρωσις αὐτῆς.

Ἄρθρον 16.

Εὐθὺς ὡς καταχωρισθoῦν εἰς τὸ Διεθνoῦς Γραφεῖον Ἐργασίας αἱ ἐπικυρώσεις δύο Μελῶν τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας, γνωστοποιεῖ τοῦτο εἰς πάντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνoῦς Ὀργανώσεως τῆς Ἐργασίας. Γνωστοποιεῖ ὡσαύτως πρὸς αὐτὰ τὴν καταχώρισιν τῶν ἐπικυρώσεων αἵτινες ἀνακοινούνται εἰς αὐτὸν μεταγενεστέρως ὑπὸ πάντων τῶν λοιπῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν δύναται νὰ καταγγέλλῃ αὐτὴν μετὰ πάροδον δεκαετίας, ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς διὰ πράξεως ἀνακινουμένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης. Ἡ καταγγελία ἔχει ἀποτελέσματα μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεως αὐτῆς εἰς τὸ Διεθνoῦς Γραφεῖον Ἐργασίας.

2. Πᾶν Μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν Σύμβασιν ὕπερ ἐντὸς προθεσμίας ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ μνημονευμένης δεκαετίας. δὲν ἔχει κάμει χρήσιν τῆς ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου, προβλεπομένης δυνατότητος καταγγελίας, δεσμεύεται διὰ μίαν νέαν δεκαετίαν καὶ συνεπῶς δύναται νὰ καταγγέλλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν ἐπὶ τῇ λήξει ἐκάστης δεκαετίας ὑπὸ τούτοις, ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 18.

Ἐπὶ τῇ λήξει ἐκάστης δεκαετίας ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας θέον ὅπως ὑποβάλλῃ εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἐκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἀποφασίζει ἂν συντρέχῃ περίπτωσις ἀναγκαστικῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως θέματος ὀλικῆς ἢ μερικῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις ἤθελεν ἀποδεχθῇ νεωτέραν Σύμβασιν ἐπαγομένην ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἀναθεωρησιν τῆς παρούσης καὶ ἐκτὸς ἂν ἡ νεωτέρα Σύμβασις ὀρίξει ἄλλως:

α) Ἡ ἐπικύρωσις, ὑπὸ Μέλους τῆς νεωτέρας Συμβάσεως τῆς ἀναθεωρούσης τὴν παρούσαν ἐπάγεται αὐτοδικαίως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀνωτέρω 17 ἄρθρου, ἄμεσον καταγγελίαν τῆς παρούσης Συμβάσεως ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἔχει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ ἀναθεωρούσα αὐτὴν νέαν Σύμβασιν.

β) Ἀπ' ἧς ἡ ἐπάγουσα τὴν ἀναθεώρησιν νέαν Σύμβασιν τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ παρούσα Σύμβασις παύει νὰ εἶναι δεκτικὴ ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῶν Μελῶν.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις παραμένει ἐν τούτοις ἐν ἰσχύϊ, ὑπὸ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, διὰ τὰ Μέλη ἅτινα ἐπικυρώσαντα αὐτήν, δὲν ἤθελον ἐπικυρώσει τὴν ἀναθεωρούσαν αὐτὴν νέαν Σύμβασιν.

Ἄρθρον 20.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης Συμβάσεως, εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικὰ.

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(2)

Περὶ χρηματοδοτήσεως ξενοδοχειακῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τῶν Ἑμπορικῶν Τραπεζῶν καὶ τῶν Τραπεζῶν ἐπενδύσεων, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἀποφ. τῆς Ν. Ε. (συν. 1422)1)30.7.66, 1451)9)19.4.67 καὶ 1486)8)20.1.68). (Ἀπόσπασμα πρακτικῶν τῆς ὑπ' ἀριθ. 1493)2.4.68 συνεδριάσεως τῆς Νομισματικῆς Επιτροπῆς).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἡ Νομισματικὴ Επιτροπὴ λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν τὴν ἀνάγκην διευρύνσεως τῶν πρὸς τὰς ξενοδοχειακὰς ἐπιχειρήσεις παρεχόμενων πιστωτικῶν διευκολύνσεων διὰ τὴν ἐτι περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ ξενοδοχειακοῦ δυναμικοῦ τῆς Χώρας, ἀπεφάτισεν:

Τροποιοῦσα καὶ συμπληροῦσα ἐν προκειμένῳ τὴν ἀπόφασίν τῆς (συν. 1422)1)30.7.66) τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ἐδαφίου 8 («Ξενοδοχειακαὶ Ἐπιχειρήσεις» τῆς V παραγράφου τοῦ τετάρτου κεφαλαίου τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως, ὡς τοῦτο ἐτροποιοήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 1451)9)19.4.1967 καὶ 1486)8)20.1.68 ἀποφάσεων τῆς, ὡς ἀκολουθοῦσι:

8. Ξενοδοχειακαὶ Ἐπιχειρήσεις:

1. Παρέχεται ἡ εὐχέρεια εἰς τὰς ἐμπορικὰς τραπεζὰς καὶ τὰς τραπεζὰς ἐπενδύσεων ὅπως χρηματοδοτοῦν ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου, διὰ τοὺς κάτωθι σκοποὺς:

α) Πρὸς ἀνέγερσιν ἢ ἐπέκτασιν τῆς εἰς κλίνας δυναμικότητος ξενοδοχειακῶν μονάδων μετὰ τῶν συναρῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν.

β) Πρὸς ἀνέγερσιν, ἐπέκτασιν ἢ ἐκσυγχρονισμόν ἀνεξαρτήτων, μὴ συνδεομένων πρὸς ξενοδοχεῖα ἢ τουριστικὰ, ξενοδοχειακῆς κατὰ θάσιν φύσεως συγκροτήματα, ἐγκαταστάσεων ἐστίασεως, ἀναψυχῆς καὶ ψυχαγωγίας.

γ) Πρὸς συμπλήρωσιν, ἐκσυγχρονισμόν, συντήρησιν ὑφιστάμενων ξενοδοχειακῶν μονάδων καὶ ἐγκαταστάσεων.

δ) Δι' ἐξόφλησιν ὀφειλῶν πρὸς τρίτους δημιουργηθειῶν ἐκ τῆς ἀνάγκης ἀποπερατώσεως ἐντὸς τοῦ ἔτους 1967 μόνον ξενοδοχειακῶν μονάδων καὶ διὰ ποσὰ μὴ ὑπερβαίνοντα τὸ 10ο)ο τοῦ ὅλου ἔργου κατασκευῆς (ἄνευ ἀξίας οἰκοπέδου).

2. Τὰ ἀνωτέρω δάνεια θὰ παρέχωνται ὑπὸ τὰς ἀκολουθοῦσας προϋποθέσεις καὶ ὅρους:

α) Κατόπιν συμφώνου γνώμης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ καὶ ἐγκρίσεως ὑπ' αὐτοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ δαπάνης τοῦ ἔργου ἢ ἐφαρμογῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐγκριθέντος τυπικοῦ Προϋπολογισμοῦ κόστους (κατὰ διαδικασίαν, προϋποθέσεις καὶ ὅρους καθοριστέον ὑπὸ τοῦ ἐν λόγῳ Ὁργανισμοῦ).

β) Ἐφ' ὅσον ἡ χρηματοδότησις ἀφορᾷ εἰς τὴν κάλυψιν δαπανῶν ἀγορᾶς εἰδῶν ἐπιπλώσεως θὰ περιορίζεται μόνον εἰς εἶδη ἐργωρίου κατασκευῆς.

γ) Δι' ἐγκαταστάσεις εἰς τὴν περιοχὴν τῶν Δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ρόδου (ἐξαιρουμένης τῆς περιοχῆς τοῦ Συνοικισμοῦ Κρητικῶν καὶ ἐπέκεινα) καὶ ἐφ' ὅσον τὸ ὅσον τοῦ δανείου ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 10 ἐκατ. δραχ. θὰ πρέπει νὰ ζητηθῇ προηγουμένως εἰδικὴ ἐγκρίσις τῆς Υποεπιτροπῆς Πιστώσεων τῆς Νομισματικῆς Επιτροπῆς.

δ) Ὁ χρηματοδοτούμενος θὰ πρέπει νὰ μετέχῃ εἰς τὴν δαπάνην κατὰ ποσοστὸν τοῦλάχιστον 20ο)ο περιλαμβανομένης καὶ τῆς ἀξίας τοῦ οἰκοπέδου.

Εφ' ὅσον ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ἐκ λόγων ἀσφαλείας τῶν πιστώσεων παρέχεται ποσοστὸν δανείου μικρότερον τοῦ 80ο)ο τῆς συνολικῆς δαπάνης, κρίνεται δὲ ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. ἀνγκραία ἡ δανειοδότησις τοῦ ἐνδιαφερομένου μὲ μεγαλύτερον ποσοστὸν ἐντὸς πάντοτε τοῦ ὁρίου τούτου (80ο)ο), δύναται ὁ Ε.Ο.Τ. ἡ

ή Ελληνική Τράπεζα Βιομηχανικής Αναπτύξεως διὰ λογαριασμόν του, νὰ παρέχη εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὴν ἐγγύησιν του μέχρι ποσοστοῦ 30 ο)ο τοῦ προϋπολογισμοῦ κόστους τοῦ ἔργου.

ε) Τὰ δάνεια τῆς μορφῆς ταύτης θὰ χορηγῶνται ὡς μακροπρόθεσμα τοκοχρεωλυτικά με διάρκειαν συνολικῶς μέχρι 13 ἐτῶν προκειμένου περὶ τῆς περιοχῆς τῶν Δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ρόδου (ἐξαιρουμένης τῆς περιοχῆς τοῦ Συνοικισμοῦ Κρητικῶν καὶ ἐπέκεινα) καὶ μέχρι 18 ἐτῶν διὰ τὰς λοιπὰς περιοχὰς τῆς χώρας. Εἰδικώτερον ὁ χρόνος ἐξοφλήσεως θὰ καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Ε.Ο.Τ. κατὰ περιοχὴν, παρεχόμενης ἐντὸς τῶν ὁρίων τούτων περιόδου χάριτος 3 ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης χορηγήσεως προκειμένου περὶ τῆς περιοχῆς τῶν Δήμων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς καὶ Ρόδου (ἐξαιρουμένης τῆς περιοχῆς τοῦ Συνοικισμοῦ Κρητικῶν καὶ ἐπέκεινα) καὶ 5 ἐτῶν διὰ τὰς λοιπὰς περιοχὰς. Ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν δέον ὅπως κεφαλαιοποιῶνται οἱ τόκοι τῆς περιόδου χάριτος, ἡ ἐξόφλησις δὲ τοῦ οὕτω αὐξανομένου κεφαλαίου τῶν δανείων θὰ πραγματοποιηθῇ δι' ἐνικίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Διὰ δάνεια πρὸς ἐκσυγχρονισμόν ἐνδεστέρας ἐκτάσεως, ἡ ἐπεκτάσεως ἥσσονος σημεῖας, ἡ προθεσμία ἐξοφλήσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 8 ἔτη ἀπὸ τῆς χορηγήσεως. Διὰ δάνεια πρὸς κάλυψιν δαπανῶν συντηρήσεως ἡ ἐξοφλήσεως χρεῶν ἡ προθεσμία ἐξοφλήσεως δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 5 ἔτη.

Τὰ δάνεια δι' ἀνέγερσιν, ἐπέκτασιν ἢ ἐκσυγχρονισμόν ἐγκαταστάσεων ἐστιάσεως, ἀναψυχῆς καὶ ψυχαγωγίας μὴ συνδεομένων πρὸς ξενοδοχειακὰς μονάδας θὰ ἐξοφλῶνται ἐντὸς 10ετίας παρεχόμενης ἐντὸς τοῦ ὁρίου τούτου περιόδου χάριτος δύο ἐτῶν ἐφαρμοζομένων καὶ εἰς ταῦτα τῶν ἀνωτέρω προβλεπομένων.

στ) Τὸ ἐπιτόκιον τῶν ἄνω δανείων ὀρίζεται εἰς 8 ο)ο ἐτησίως ὅπου ἐπιβαρύνσεως διὰ προμήθειαν κλπ. Εἰδικώτερον διὰ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθήκων καὶ Δανείων τὸ ἐπιτόκιον θὰ καθορίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ, ὡςποτε ὅμως τοῦτο θὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 8 ο)ο ἐτησίως. Τέλος τὸ ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Τραπεζῆς Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως εἰσπραττόμενον ἐπιτόκιον θὰ καθορίζεται ὑπ' αὐτῆς ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁργανισμοῦ Τουρισμοῦ κατὰ περίπτωσιν.

Κατὰ τὰς περιόδους χάριτος ὡς πρὸς τὴν τοκοχρεωλυτικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ δανείου τὸ ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν εἰσπρατέον ἐπιτόκιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὸ 4 1)2 ο)ο ἐτησίως, διὰ τὰ συναμολογηθέντα δάνεια ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1968 καὶ μεταγενεστέρως.

Επιτρέπεται εἰς τὰς Τραπεζὰς, ὅπως εἰσπράττουσιν προμήθειαν ἄδρανείας διὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς

συμβάσεως τοῦ δανείου μέχρι τῆς πρώτης ἀναλήψεως ἐξ αὐτοῦ ὡς κατωθί:

1. 0.50 ο)ο ἐτησίως διὰ τὸ πρῶτον ἐξαμῆνον τὸ ἀρχόμενον μετὰ 2 μῆνας ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς δανειστικῆς συμβάσεως.

2. 1 ο)ο ἐτησίως διὰ τὴν ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἄνω ἐξαμήνου περίοδον καὶ μέχρι τῆς πρώτης ἀναλήψεως ἐκ τοῦ δανείου, ὅποτε καὶ θὰ διακόπτεται ἡ εἰσπραξις τῆς τοιαύτης μορφῆς προμηθείας.

Μετὰ τὴν πάροδον ὅμως ἑτοὺς ἀπὸ τῆς υπογραφῆς τῆς οἰκείας δανειστικῆς συμβάσεως καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐγένετο παντάπασιν χρήσις αὐτῆς λόγῳ μὴ πραγματοποιήσεως οὐδεμιᾶς δαπάνης ἐκ μέρους τοῦ δανειολήπτη δι' ἐναρξιν τῆς ἀνοικτοδομήσεως τῆς δι' ἣν ἡ σύμβασις ξενοδοχειακῆς μονάδας, ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως ταύτης παύει ὑφιστάμενη, οὐδεμιᾶς υποχρεώσεως δημιουργουμένης διὰ τὴν δανειοδοτούσαν τράπεζαν διὰ τὴν μετὰ ταῦτα χρηματοδότησιν τοῦ ἔργου τούτου.

Ἐξ ἐτέρου ἡ Νομισματικὴ Ἐπιτροπὴ ἐνέκρινεν ὅπως διὰ δάνεια συναμολογηθέντα ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1968 ἡ συναμολογηθῆσάμενα μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταυτην ὑπὸ τοὺς ὅρους τῶν προηγούμενων ἐδαφίων παρασχεθῇ εἰς τὰς Τραπεζὰς ἡ εὐχέρεια ὅπως χρηματοδοτηθῶν ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὡς ἀκολουθῶς:

1. δι' ὀλόκληρον τὸ ποσὸν τοῦ χορηγηθῆσομένου δανείου καὶ δι' ὀλόκληρον τὴν ἀναλόγως τῆς κατηγορίας τοῦ δανείου, προβλεπομένην περίοδον χάριτος ἐπὶ ἐπιτοκίῳ πρὸς 2 ο)ο ἐτησίως,

2. ἐπὶ τῇ λήξει τῆς περιόδου χάριτος τὸ δάνειον θὰ ἐπιστρέφεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δυναμένων τῶν Τραπεζῶν νὰ ζητοῦν τὴν ἀναπροεξοφλήσιν ὑπ' αὐτῆς τῶν χρεωλυτικῶν δόσεων τοῦ δανείου τῶν ληγουσῶν μετὰ 8 ἔτη ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου χάριτος ἐπὶ ἐπιτοκίῳ διὰ τὴν περίπτωσιν ταυτην πρὸς 4 1)2 ο)ο ἐτησίως.

Ἡ ἀνάληψις τοῦ δανείου ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ γίνεαι ὅποτεδήποτε μετὰ τὴν καταβολὴν τοῦ δανείου ὡς ἀνωτέρω ὀρίζεται.

Ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος θὰ καθορίσῃ τὸ συνολικὸν κατὰ Τραπεζῶν ὄριον διὰ τὰς ἐν λόγῳ χρηματοδοτήσεις τῆς.

Τῆς ὡς ἄνω εὐχερείας ἀναπροεξοφλήσεως παρὰ τῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος τῶν χορηγομένων δανείων ἐξαιροῦνται ἡ Ἑλληνικὴ Τράπεζα Βιομηχανικῆς Ἀναπτύξεως καὶ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθήκων καὶ Δανείων.

Ἡ παρούσα ἀπόφασις δημοσιεύσεται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (Τεύχος Α') συμφώνως τῷ ἀρθρῷ 6 τοῦ Ν. Δ. 588)48 «περὶ ἐλέγχου τῆς πίστεως».

Ἐν Ἀθῆναις τῇ 16 Ἀπριλίου 1968

Ὁ Διευθυντὴς
Α.Α. ΡΗΜΑΚΗΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Από 1 Ιανουαρίου 1966 ή έτησία συνδρομή της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως, ή τιμή των τμηματικώς πωλουμένων φύλλων αυτής και τα τέλη δημοσιεύσεως εν τη Έφημερίδι της Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ως κάτωθι:

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	400
2. » » » Β'	»	350
3. » » » Γ'	»	300
4. » » » Δ'	»	500
5. » » Τεύχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	300
6. » » Παράρτημα	»	200
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν κ.λ.π.	»	750
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.500

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἐξῆς ποσά:

1. Διά τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	20.—
2. » » » Β'	»	17,50
3. » » » Γ'	»	15.—
4. » » » Δ'	»	25.—
5. » » Τεύχος Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	15.—
6. » » Παράρτημα	»	10.—
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	37,50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας ...	»	10.—
9. » » Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη	»	125.—

Β. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρις 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Ι. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ άρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἑταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	300
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπευσιν ἐν Ἑλλάδι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν

Δραχ. 1.000

11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

» 5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	500

ΙΙ. Εἰς τὸ Δ' τεύχος καὶ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως λαματικῶν ὑδάτων ...	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἑταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὀρίσθη εἰς 5%.

Δ. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντὶ ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως ὁ περ, μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὁ περ ἀπὸ δίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (Πολυγρ. 185) καὶ 178048/5321 31.7.65 (Πολυγρ. 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ, ἀποστέλλομένων δι' ἐπιταγῶν συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Θ. ΚΩΣΤΟΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ